

Bart Helmholt scherpt schansrecord aan

Door Edwin Fischer

JOURE - Bart Helmholt heeft de schansen van Joure gisteravond een perfecte dienst bewezen. Met één goede sprong zorgde de in topvorm zijnde fierljepper er voor dat die afdeling niet langer meer het lelijke eendje in fierljepland is. De winnende 18,68 meter betekende niet alleen een fors nieuw schansrecord, maar ook dat Joure niet meer als laatste in het rijtje van schansrecords bij de senioren staat. Die 'eer' valt nu Grijskerk te beurt, dat met hoewel slechts een centimeter minder, het minst verre schansrecord van de acht FLB-schansen heeft.

Natuurlijk was het een verhaal van als, maar als het water gisteravond in Joure niet op slechts 1,80 diepte maar op de eigenlijk vereiste 2,00 meter had gestaan, dan was Joure nog veel verder omhoog geschoten in de beste schans-ranglijst. Een hogere waterstand had immers enkele tientallen centimeters winst voor Helmholt, en overigens voor al die andere droge maar qua afstanden niet al te beste sprongen, opgeleverd. Wellicht was dan de 19 meter in beeld gekomen.

Hoewel Helmholt het jammer vond, baalde hij er niet van. „It seit genôch dat ik heger yn de polsstok siet dan mei it Frysk rekord fan 19,22. It wichtichste foar my wie dat ik wer yn de gewoane wedstriid in hiel goeie sprong delsetten ha. Dat wie foarich jier it probleem. Doe koe ik faaks pas yn de finale dy fiere sprong meitsje. No makke ik se hiel maklik foar it klassemint.”

Helmholt toonde zich vooral tevreden met de wijze waarop hij met de omstandigheden om was gegaan. „Dy sinne witte wy

no al. Dêr sjochst tsjiny, dat is net oars. Mar hjoed wie der ek in hurde wyn fan de linkerkant. Mei de karbonpols wie it wat sykje hoe ast dêr mei omgean moast. Want omdat der folle minder swier is as de aluminium, is dat wol even wenne. Mar ik ha der hiel goed mei omgien en koe dêrtroch sa fier springe.”

Was het voor Helmholt alleen wennen aan de zijwind, Anne Galama moest vooral eerst wennen aan de carbonpols. De in de topklasse debuterende Heidenskipster riep bij de start van het seizoen dat de aluminiumpolsstok voor hem dit seizoen nog hét attribuut was om mee te ljeppen. Gisteravond kwam hij daar, zei het noodgedwongen, op terug. „Saterdei yn myn lêste sprong yn Gryptsjerk begûn de ienigste aluminium fan alve meter wêr 't ik mei springe koe te bûgjen. Der kaam in knik yn en doe hat de TC (technische commissie, red.) dy pols ôfkard. Ik koe dêrom net oars as oerstappe. Want it leafst hie ik gewoan mei in aluminium pols sprongen.”

Anne Galema reikte met de carbonpols tot een afstand van 16,75 meter.

Foto Simon Bleeker

Toch was hij na vijf pogingen - de 21-jarige ljepper sprong zich met 16,75 'gewoon' als vierde in de finale - meer dan tevreden. „Earlik sein foel it my net ôf, it

springen mei de karbonpols. It slimst wie it setten fan de stok. En ek it klimmen wie efkes oars, mar ik tink dat ik bêst wol gau wend bin oan dizze stok. Hiel

lental omdat wy yn It Heidenskip oan de ein fan'e wike ús eigen karbonpols krije en dêr dus mei trainen kinne. Dus it momint om oer te stappen

komt wat dat oanbelanget krekt op'e tiid”, aldus Anne Galama, wiens broer Ysbrand met een prima sprong van 17,43 weer de tweede stek veroverde.